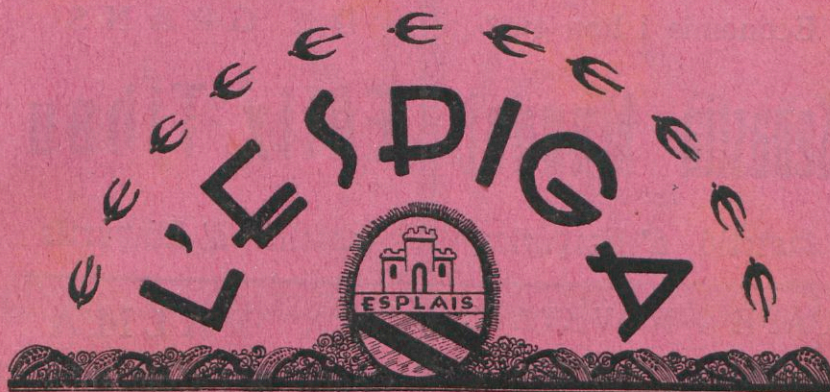

Castelló d'Empúries, dissabte 27 d'octubre de 1934

PERIÒDIC QUINZENAL

DE

CULTURA — ESPORTS — EXCURSIONISME

Portantveu de l'Entitat «ESPLAIS» de Castelló

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

Carrer de Prat de la Riba, n.º 9

Telèfon 9

Compreu a les cases aquí anunciades que sereu molt ben atesos i estalviareu quartos

MERCERIA

Les millors novetats
els preus més baixos

Vídua Riera

extens assortiment

Castelló d'Empúries

COMPRA-VENDA

d' auserda, palla
i tota mena de forratges

Pere Canet

Castelló d'Empúries

F U S T E R I A

Economia i bon gust

Sebastià Mundet

Castelló d'Empúries

C A F È N O V E T A T S

Licors i aperitius
els millors

Josep Canet

Castelló d'Empúries

Sastreria i objectes
per a homes

Josep Giralt

Llibertat, 3 i Macià, 12
Castelló d'Empúries

Grans Magatzems
de Mobles

CASA JUANDÓ

Elegancia -:- Sòlidesa -:- Economia
Avinguda República, 19
F I G U E R E S

C O M E R Ç

D E G R A N S

Fèlix Tibau

Castelló d'Empúries

L A P A L M A

Confiteria i Comestibles

Joaquim Puig Esteve

Castelló d'Empúries

Productes Litúrgics

ROURA

F I G U E R E S

Maquinaria de qualitat

Pizzala i Croy

Lauria, 20
B A R C E L O N A

Any I Castelló d'Empúries, 27 d'octubre de 1934 N.º 2
PORTANTVEU DELS «ESPLAIS»

NOU ALCALDE

El dimarts dia 16 al vespre s'esbombà per tot Castelló la nova, que havien estat destituïts tots els regidors de l'esquerra i amb ells l'Alcalde Sr. Bordas de la Cuesta, i que per l'autoritat competent havia estat nomenat President de la Comissió gestora, que formen els regidors de Lliga Catalana, el Sr. Pere Canet.

No cal dir la joia que aquesta notícia portà al nostre cor, car el nom de Pere Canet esdevé el primer de la llista dels nostres Protectors, havent demostrat sempre, l'esmentat Sr. un interès poc comú per a la nostra Entitat.

Creiem un bon encert aquest nomenament perquè en Pere Canet és home de noble cor, aimant del jovent, sense passió de cap mena i sempre ben disposat per a protegir i amparar al desvalgut, qualitats molt adients per a pacificar la nostra vila i retornar-li la pau en mala hora perduda.

Amb tal avinentesa la Redacció de L'ESPIGA s'honora en trametre a la primera Autoritat de la vila, tan dignament representada en la persona del Sr. Pere Canet el seu més respectuós acatament, fent-li a l'ensems ofrena de les pàgines de la nostra publicació per a tot allò que pugui esdevenir profitós per la vila i el seu jovent, pregant-li vulgui acceptar la nostra més coral enhorabona.

LA REDACCIÓ.

DEL PRESENT

Avant companys!

És encara amb el cor vessant d'alegria que tenim a bé escriure aquest article, perquè sigui testimoni del grandios efecte que ens ha produït, l'acolliment unànim que tothom sense distinció de classes, ha dispensat al primer número del nostre quinzenal. Una tirada respectable, no ens l'hem vista a n'els dits. Tothom l'esperava, tothom el demanava, era amb impaciència que tothom el volia veure. A l'últim, ha sortit, i els nostres joves dels Esplais, han fullejat frisosos el seu Portantveu i la rialla els hi ha sortit a flor de llavi, reconeguent que tot allò era cosa seva. Els socis protectors, l'han llegit plens d'emoció, i s'han fet càrrec que és una cosa sèria, i que cal per tots els mitjans possibles, enlairar-lo i protegir-lo. Els fills de Castelló, ens han escrit, demanant fervorosament que els comptem com assidus subscriptors, puix a n'ells també els hi cap el deure de saber noves de la seva aimada vila, i d'aquesta joventut entusiasta que sense reparar en entrebancs ni contratemps, ardida i valenta, per mitjà de la premsa posa tan alt el nom de Castelló.

Avant companys! Un nom ens guia. El nom de L'ESPIGA des d'ara ja va unit espiritualment amb tots nosaltres i serà aquesta espiga que sembrada, donarà a nò tardar fruits exquisits i de valor. El gra és bo, la terra és feconda, deixem que creixi amb ufana, i si a la collita passada totjust era de setanta grans per espiga, no us càpiga cap dubte, que regant-la cada quinze jorns, la propera anyada serà per omplir tots els graners abastament del ric forment d'optimisme que ens esperona.

Avant, doncs, no desmaieu, hem donat solemnement la primera empenta, que no es faci ningú sord al seu ressó. Quants més subscriptors portareu, més valenta i decidida serà la nostra actuació. Ens hem proposat aconseguir un ideal que ens faci homes nobles i de bon cor; hem posat ja la primera pedra; poc a poc s'anirà aixecant i creixent l'edifici del nostre entusiasme i arribarà tan amunt que res hi podran les baixes passions que s'arrosseguen sempre com cucs per la terra.

Endavant, nosaltres que som els homes de demà, que sols així farem el nostre poble gran i unit i el despertarem del somni en què es trobava postergat.

DEL PASSAT

L'aplec d'enguany a la Salut

L'interès que despertà aquest any el tradicional aplec de la Salut no té parió, totjust obertes les llistes d'inscripció foren plenes d'una gran munió de castellanins que volien palesar llur amor a les tradicions dels passats, a l'ensems que la gran confiança que els inspira la Reina d'aquell rústic palau, la Verge de la Salut, de la que tots en tenim favors rebuts.

De bon matí les botzines dels autòmibus portaren la joia als cors d'aquella gran gernació que a peu dret, voltada de paners i cistellets, plens de comfortable minestra frisaven per començar el viatge quin record els havia mantingut desvetllats bona part de la nit, anhelant l'hora esperada.

Sis, vuit, onze, són els autos que tresquen per la carretera que condueix al Santuari, molts altres taxis, autos particulars i tota mena de vehicles van conduint gent vers aquell indret, la plaça del Santuari queda plena de gom a gom. Ara arriba l'Orquestra que augmenta l'enrenou, i la bellugadissa de caps és més accentuada. Les primeres batallades de la campana de l'Ermita anuncien la preparació per a l'Ofici solemne que ha de cantar tot el jovent aquí congregat acompanyat per l'orquestra. A la plaça el brogit minva i una corrua de gent s'empeny per entrar al temple que en pocs moments resta atapeït de devots que s'afanyen a cercar setial per a gaudir d'aquest magne aconteixement que els recordarà l'altra festa també espectacular de l'inauguració oficial dels «Esplais» de Castelló, doncs es canta la mateixa missa i gairebé amb els mateixos elements. L'ampla nau resta plena, a fora, en actitud devota, s'hi apiia molta gent, alguns proven d'entaforar-se pels passadissos i corredors que menen al Chor però els és barrat el pas, que resta ja ocupat pels cantaires i músics. L'Ofici és cel·lebrat amb gran religiositat, les notes musicals són avalades amb la vitalitat de la nostra joventut que canta ardida, amb goig al pit i alt el front.

Finida la cerimònia religiosa torna animar-se la plaça esperant les dues sardanes que la cobla executarà i que el jovent espera per a ballar, desitjós d'aixecar llurs mans unides al rit-

me de la tenora per a donar-se l'estreta final, de conformitat amb el repartiment dels compassos que integren la sardana, signe tant d'art com d'unió.

Les últimes notes de les sardanes s'han esvait, el poble bellugadís s'escampa per tots els indrets cercant taula en el verd herbei o bé en el marge florit que els serveix de menjador, sense donar-se compte que el sol fa esforços titànics per acorrarlar una nuvolada negra i encastellada que du en son si l'aigua pouada del mar i que comença a escudir en gotes grosses i acompassades, produint un gran enrenou de corregudes en tots indrets, que hom no sap com defugir. Un xàfec de breus moments arremolina tota aquella gentada que cerca refugi per a poder dinar el més còmodament possible. ¡Ai els de Santa Magdalenal Aquest és el clam unànim que s'escapa de tots els llavis. Una colla dels més ardits prescindint de l'amenaça del temps i fiats en la seva agilitat han volgut seguir la tradicional costum de tots els anys d'escalar la muntanya que du aquest nom i a l'ésser quasi al cim els ha arreplegat el ruixat, ¡quin pop hauran pescat! Totes les mirades es dirigeixen vers la muntanya que fa de capsalera al Santuari, però l'espessor de la pluja no deixa ovirar res, fins que tot d'una, saltant i brincant rostos avall compareixen mig rient mig esma-perduts els valents excursionistes que traspuen aigua per tots indrets talment com els ànecs quan surten del rec. Crits, esglais, rialles, enrenou per tots indrets per a proporcionar-se roba amb què canviar-se. Tothom ofereix el que té, no hi fa res que a un noi li sigui oferta una peça més apropiada per a una noia, garseis, pullovers, abrics de totes menes, tot va endoina, el cos es treu la mullena del damunt. Escenes les més còmiques es succeeixen a desdir. Han passat uns moments d'aldarull en què els pares criden amb llurs fills, la germana gran botzina a la petita, i tot d'una a la cuina del Santuari s'encen una gran foguera i al voltant d'ella apareix una tètrica exposició de pantalons, camises, mitges, combinacions, camisetes i demás prenyes de vestir que fumen amb abundor produint l'efecte d'una gran catàstroe, voltant la llar tota una munió de cares que amaguen una rialla de penediment, i bo i escampant llurs cabelleres encara empapades d'aigua van comentant els incidents de la remullada. La pluja ja ha

minvat, a defora hi retorna el bellugueix i la campana anuncia novament la funció de la tarda que com si res hagués passat resulta animada, entusiasta i devota. Després més sardanes; altra volta els refilets del fluvíol animen la plaça, el jovent s'aparella, els més vells s'aparten i la nostra dansa pren caire de festa major. Un toc d'atenció fa públic que serà premiada la parella que més es distingeixi en l'execució de la nostra dansa, i tot seguit són repartides paperetes en blanc per a què tothom pugui emetre el seu vot que serà escrutat en finir les ballades. Vells i joves, grans i petits, nois i noies, repuntejen la sardana que magestuosa va desgranant-se en mig d'un ritme cadenciós esguardat amb devoció, podríem dir, per tothom, balladors i espectadors. En finir la primera ja comencen els comentaris, ja sorgeixen opinions, ja es formen petits grups que comenten les incidències de la dansa, es demanen noms, es fan auguris. Comença a remorejar l'orquestra les melodies de la segona sardana, quins primers compassos són d'esguard pels balladors fins que allarguen les mans, trenen, en finir la primera part dels curts, la majestuosa cadena que ens agermana, més enrenou encara quan ha finit aquesta, els comentaris més apassionats, fineix la tercera i quarta sardana i tothom s'apilotà per emetre llur sufragi, que donà el resultat següent: Siseta Riera, 56 vots; Ramon Figueras, 55; obtingueren més de 30 vots, en Miquel Portell i na Miracle Tibau, Jaume Costa i Maria Genís.

L'última sardana fou ballada únicament per les parelles que obtingueren més vots. Així ho demanà el públic.

Aquí fineix la festa, els núvols sembla volen altra volta esbargir la reunió, la gent busca refugi en els diferents autos que s'omplen ràpidament en mig de gran aldarull i alegria, la pluja es conté i arriba l'hora de la partida que es fa ordenadament i sense incident de cap mena, deixant altra volta el Santuari embolcallat en la seva habitual quietut, mentre en els nostres cors hi nia tot un munt de records que ens acompanyen durant tot el trajecte, dels que en fem tendra ofrena en arribar a la nostra vila a tots els amics i companys que alegrois ens vénen a rebre, semblant també en llur esperit l'alegria que inunda el nostre. Això és el que resta sempre d'una festa popular feta amb germanor, l'alegria pels que tornen i el goig pels que resten i per a tots el bon record d'una tradició respectada i conreuada.

ESQUITXOS

Diu l'adagi català, que les burles fan com les professons i el fet següent ho demostra abastament. Ahir era el Sr. Dencàs qui feia passejar un sacerdot enmanillat pels carrers de Barcelona, com més avall llegireu, avui és ell, el Sr. Dencàs, qui fuig per les clavagueres de Barcelona per tal de no veure's enmanillat i conduit entremig de gent armada. Llegiu, ara, les belles ratlles que al capellà empresonat dedica A. Mercè V. al darrer número de «Flama», el valent portantveu de la F. J. C. de Catalunya.

«Matí de setembre; a la porta de la presó, una sèrie de requisits per tal de poder entrar. Ens sumem a la corrua de gent que va a visitar el capellà engarjolat. La gent ja omple els locutoris per tal de veure a Mossèn Joan Fortuny i demostrar-li quines i quantes són les simpaties amb què compta l'empresonat a Olesa. Al cap d'uns minuts apareix, entre reixes, el rostre afable del prevere Fortuny. Acabat l'atabalament de preguntes dels familiars i amics, ens decidim a iniciar la conversa:

—.....

—Fórem conduïts pels carrers de Barcelona, insultats i escopits; vaig ésser llençat tres vegades per terra a la Plaça de la Universitat. Fou una cosa repugnant; la cridòria de la plebs ofegava el res de l'acte de contrició que veniem resant tots els detinguts; àdhuc la força pública hagué de reconèixer la injustícia del seu comès.

—.....

—Oh, en quin concepte teniu els presos! Perquè sapiguen, cada dia m'afaita un dels anarquistes més destacats. Des del primer dia he trobat franca i cordial amistat, reclusos de totes les tendències polítiques conviuen, efusivament amb mi.

Entretant arriba un home rabassut i brut de cara i abraçant a mossèn Fortuny digué:

—*Ya lo puede decir en su diario, al padre lo queremos mucho y nadie le hará nada.*

—Aquest—digué mossèn Fortuny—és un ex-militant de la F. A. I. i cada dia em fa el llit, em renta el plat i altres coses

per l'estil. Sóc molt respectat; només un intel·lectual (?) esquerrà intentà de promoure escàndol; però desseguida un home alt, i per més referències quinze vegades processat, sortí en defensa meva.

—.....

—I tant; àdhuc em fa d'escolà un dels atracadors del Cinema Marina. Es distribueixen bastantes comunions. Es fa tanta feina amb quinze dies aquí, com en un any d'exercicis!

—.....

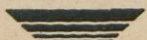
—Que si es fa feina, dieu? Mireu—i ens mostra un plec de cartes—tinc feina per un parell de mesos; me les donen els reclosos.

Sona una campana; ens acomiadem del simpàtic sacerdot; ja troba penats que l'acompanyen fins a la seva cel·la. Mentrestant ens estranyem com no furga la consciència dels governants (?) el tenir innocents engarjolats, mentre tants crims queden en la impunitat.

Posteriorment demostrada la innocència d'aquest digníssim sacerdot i posada en clar la mala fe i la calúnnia dels seus perseguïdors, ha estat alliberat, com així mateix alguns dels altres «de la perillosa concentració» agafats a Olesa».

Els gentils guanyadors dels premis en el concurs de sardanes, el dia de l'aplec de la Salut, han fet ofrena del mateix a la joventut d'Esplais, quins en plena sessió acordaren remerciar-les-hi l'atenció.

El nostre Director està tot capficat perquè un dia en acabar un article del periòdic, es deixà l'estilogràfica no sap a on, i l'ha perdut. Que no minvi per això en llurs activitats, que no li faltará pluma i si tan bé ho fa n'hi regalarem una d'or, això quan tinguem més cabals. Però els molts records que aquella estotxa li fa pregar li sigui retornada si algú en sap quelcom.

Esplaistes, vos estan parant moltes rateres a casa i fora de casa, pels carrers i pels passeigs, algun hi ha deixat pèl.

Atenció que després del pèl no li quedi el peu, després iria coix i els coixos fan pela i déu. On n'hi ha més de rateres és al carrer de Santiago Russinyol, Prat de la Riba, Plaça del Vi i Almogàvers. Les cases on s'esfulla el moresc també n'hi ha de parades, compto que són per agafar algun ratoliu d'aquells que s'entafuren pel mig de les espigues de moresc.

Ha despertat molt interès conèixer els pseudònims dels redactors de L'ESPIGA i nosaltres tenim, o almenys hauriem de tenir molta cura en què no fossin descoberts. Totes les coses són més respectades com més desconegudes, i el que hom diu en el misteri té més atractiu.

Els comedians que han començat els assaigs del Bruel de Castelló, al Centre, estan mig espantats de la mala cara que hi posa algú que no hi té res a veure en tot això, i jo els donaria un bon consell «a mala cara bon humor» i el cap dret i el cor net.

Sabem de bona tinta que hi ha qui diu que L'ESPIGA és massa innocent i que no pessiga gaire. Entengui aquest que per ara és tendra i ben regada, que quan serà seca i colrada pel sol ja pessigarà més. Però sempre ho farà amb seny, encara que sigui cosa de jovent.

L'ARESTA.

NOVES

Amb tot i l'enrenou produït per l'última revolta que capgirà el cervell a molta gent, no s'han registrat en la nostra vila fets sagnants, mercès a l'assenyada intervenció del sergent comandant de les forces de la Guàrdia Civil, Juli Rivero, qui en tot moment palesà llur fermesa i equanimitat. No per manca de perverses intencions en els eters promotors de tots els conflictes esdevingueren lliures de sang aquelles diades, car estigué-

rem contínuament amenaçats per la fúria de l'esquerra impeding el lliure treball, expulsant de la plaça pública a tothom qui no compartia amb llur manera de pensar, fins al moment en que fou declarat l'estat de guerra. Qui sembla vents recull tempestats. No volem anyadir cap més comentari puix l'ensenyament és massa dolorós.

El dia 12 l'equip dels Esplais es desplaçà a Cistella amb motiu de la Festa Major per a jugar el partit contra l'esmentat titular, quin resultat fou de 10 a 0 a favor dels Esplais.

El 14 jugaren els nostres equipers contra el Roses F. C. empatant a 1 gol. El 21 es traslladà a Agullana per a retornar el partit jugat el 16 del mes passat en el nostre camp, amb un resultat ben falaguer pels nostres, car el resultat els fou favorable per 5 a 2.

Porten jugats els Esplais F. C. 11 partits, tots guanyats menys un empat, amb un total de 36 gols a favor per 5 en contra. S'han fet ben dignes de la distinció amb què els honora la nostra vila.

Amb motiu dels últims esdeveniments polítics no es pogué inaugurar la temporada de cinema dels Esplais, com era anunciat, però es verificà el diumenge següent dia 14, amb força animació, amb la projecció de la cinta «El jinete manco» i «Invasión de chicos», còmica de gran brogit.

El nostre volgut company en Pere Quer qui ha restat uns dies malalt, fou vist el pròpassat diumenge al camp d'esports completament restablert. Ens alegrà molt la sorpresa i cel·lebrement el complert restabliment del company.

Tenim esment que hi ha qui espera apuntar-se soci de la nostra Entitat, a l'últim moment, únicament per a fruir les

avantatges econòmiques que reportarà per al viatge a Mallorca que tenim projectat. Entenguin aquests que tot membre que s'inscrigui fora del present any no tindrà dret a la rebaixa del 30 p. % que disfruten els nostres companys.

▼

Trobem un gran encert el telegrama que «Penya Ràpids» ha tramès al gran patriota, el General Batet, al que també ens hi adherim nosaltres. El que no entenem és aquest canvi de front tan sobtat, ahir tot era per l'esquerra, avui...

D E L ' E S D E V E N I D O R

Divagacions musicals:

(Continuació)

Potser fora preferible l'ignorància a aquesta falsa ciència que desplega aquesta gernació antipàtica i estúpida que mentre les flames del gran deliri musical pugen amunt, sols saben somriure cínicament a la més lleu falta d'un instrumentista. I aquesta falta serà el record que guardarà del concert i la seva més gran alegria l'haver sigut ells els únics en haver-la copsada. Però no seran aquests, certament, els quins sortiran tremolosos, mig atontats i es trobaran a disgust en el carrer desitjant allunyar-se depressa del bullici de la sortida per guardar als seus interiors el record ardent, com un combregant que creuats els braços i baixa la testa guarda la forma sagrada. No seran aquests els que acabat el concert s'alçaran amb recança, com si deixessin a la sala quelcom molt volgut. No seran aquests els que apareixeran tristos i entusiasmats a la vegada, com correspon a un home que acaba de presenciar un miracle i deixa caure damunt la vida ordinària una mirada tèrbola en la que s'interposa encara l'enyorança del goig sentit.

No pot negar-se que l'estudi dels mitjans per produir l'emoció no sigui apassionat, necessari, i ric en agradables sorpreses; però no són els mitjans emprats per produir l'emoció lo que ha d'interessar a l'oient, sinó l'emoció mateixa. Cert i evident que

els ressorts de la composició són interessants, però deuen oblidar-se des del moment admirable en que l'obra s'alça davant l'home que la contempla commogut i reconeix en ella amb humil esperança del cor, les raons superiors de la vida.

L'emoció, el ritme, i totes les fonts de la sensibilitat són per un ver amant quelcom així com el Déu del temple que perteneix als fidels. Ja argotitzarem a fora sobre el text de les Escripures; aquí, en el santuari, no pot haver-hi més que la divinitat i les ànimes que la reben fervorosament. I això és estimar la música; és volguer-la i estimar-la per ella mateixa, i reconèixer-se infinitament petit entregant-nos a la misericòrdia de la dispensadora de somnis.

KAFE-CREM.

(Acabarà.)

LLAPIS ROIG

MAS-QUEFA.—Anirem publicant oportunament les vostres poesies com ho farem ja el número vinent; feu-ne alguna d'humorística o satírica, que també hi cap en el nostre programa.

FORMENT.—És molt llarg allò de l'aplec, però com interessa als castellanins ho havem posat.

MIKI.—Tot el que pugueu, mireu que siguin d'utilitat les vostres receptes.

JAK.—Els logogrífics no poden tenir més que una lletra per número, una mateixa lletra tenir dos números, no val.

JOT-FLIC.—Ens plau molt el vostre optimisme, endavant.

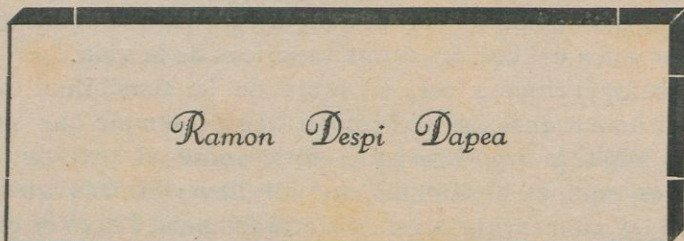
KAFE-CREM.—Prepareu quelcom més, que sembla agrada al públic el vostre estil.

TILÍN.—La vostra «Anada a Mallorca» fa venir salivera, ja em parlarem en el número vinent.

ANGEL DE PAU.—Tingueu entès que a més del seudònim amb què firmeu el vostre treball, ens precisa una tarja amb el vostre nom i cognom que ha d'obrar en la redacció. No podem publicar res sense aquest requisit.

TASSIS.—El vostre treball irà al número vinent, aquest era plè. Si en féssiu algun d'humorístic ens plauria.

TARJA

Combineu degudament aquestes lletres per tal que donguin el nom de dugues comarques catalanes.

LOGOGRIF NUMÈRIC

1 2 3 4 5 6 7 8 9	Llaminadura
8 5 6 7 9 1 9 3	Temps de verb
1 2 3 6 7 9 3	Nom de dona (plural)
4 5 6 7 1 9	Producte químic
1 5 7 8 9	Instrument de joc
7 5 1 2	En la muntanya
8 9 1	Adob
3 6	Afirmació
4	Cousonant

CURIOSITAT NUMÈRICA

Quin és el número de sis xifres que multiplicat per 2, 3, 4, 5 i 6 dóna sempre les mateixes xifres, però canviades de lloc; i que multiplicat per 7, dóna tot 9?

AFORÍSTIC

Amb armes, dones i focs

.

ENDEVINALLA

*Qui ho fa, ho fa per vendre,
qui ho compra, no se'n serveix,
qui se'n serveix, no se'n cuida.*

FUGA DE VOCALS

Q.. m.nj. s.ns. tr.b.ll.r
s. n. .s r.c, h. d. r.b.r
JAK.

SOLUCIONS AL NÚMERO PASSAT

A la tarja: En Patufet, Barcelona.

Al logogrif numèric: Esplais.

A la fuga de vocals: Lo que no vulguis per tu, no vulguis per ningú.

A l'aforistic: Ans d'ensenyar, aprèn.

¡Esplaiestes! Envieu solucions!

Per instal·lacions d'aigua
gas i electricitat

Vda. P. March

Waters, lavabos i cuartos
de bany complets a
preus molt econòmics

F. Macià, 8-Castelló d'Empúries

Telèfon 20

Les millors marques de
Radio són «Emerson»
i «Colonial»

Radio-Gramoles per a locals pública
5 lamp. des de 290 pessetes
Gran claretat -- Gust exquisit

F. Montalat

F. Macià, 4 Hospitalet

RADIO PHILIPS

Representació oficial:

Vda. P. March

Làmpares de tota mena per
enllumenat i aparells de
Radio

F. Macià, 8.—Telèfon 20

Castelló d'Empúries

Al Cafè de la Plaça
DE

Jaume Turró

Pendreu bon cafè
Licors escollits i sereu
ben servits

Castelló d'Empúries

Acurat Taller

Mecànic

Gonçal Prats

Castelló d'Empúries

Espardenyria

RAMON BATALLER

Castelló d'Empúries

No ho oblideu!!

FERRERIA

ANDREU SUÑER

Rambla, 3 i 4.--Girona, 25.--Telèfon 116

FIGUERES

ES LA MES IMPORTANT DE LA COMARCA

Les millors novetats per a
TARDOR I HIVERN
no dubti que les trobarà als

Magatzems FORTUNET
de FIGUERES

Extens assortit en Abrics per a Home i Senyora

TANCAT ELS DIES FESTIUS

EL VI DE QUINA
Portolà

ÉS EL MES CONEGUT
MES APERITIU
I MES ECONÒMIC
Farmacia Portolà - Figueres

Comestibles i molts altres
objectes; acreditada casa
de

Constantí Fontclara
Castelló d'Empúries

“Els Rossinyols”

de
Castelló d'Empúries
Cobla-Orquestra-Orquestrina
Proveu-la

Fusteria mecànica
de

Josep Genís
bons preus, promptitut i solidés
Castelló d'Empúries

Són pregats d'omplir l'adjunt butlletí i trametre'l a nostra
Redacció, Prat de la Riba, 9.—Castelló d'Empúries.

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

En que viu a
..... carrer de
..... es subscriu per
al periòdic *L'ESPIGA*, portantveu dels «Esplais» de Cas-
telló d'Empúries.

Signatura,

Preus de la Subscripció

A Castelló: 0'50 ptes. cada mes.—Fora de Castelló: 2 pessetes trimestre.

Anuncis a preus molt rebaixats.